

dombháton kb. 800×900 m hosszan gyűjtöttünk rendkívül gazdag szarmata leletanyagot. A leletanyag alapján a szarmata település a Kr. u. 2–4. századra keltezhető. A dombhát földút közeli részén szórványosan Árpád-kori cserepek is előkerültek. Találtunk továbbá néhány őrlőkőtöredéket, áglyenyomatos paticsdarabot és egy kovapengét is.

SOMOGYVÁRI ÁGNES – V. SZÉKELY GYÖRGY

136. Ebergőc határa

(Győr-Moson-Sopron megye) B, Ró, Á, Kö

2003. december 4–5-én terepbejárást végeztünk a község területén. A közigazgatási határt Röjtökmuzsaj felől értük el, ahonnan egy kiterjedt lelőhely (Zsebedomb) folytatódik az Ikva jobb partját kísérő magasparton. A két község határán fekvő „csorgó-bio-szennyvíztisztító” előzetes feltárását már – DVK telep, urnamezős temető – elvégezték. A magaslat viszont – egészen a belterület határáig hol ritkásan, hol sűrűbben, tartogatott középső bronzkori, római, Árpád-kori kerámiát (Sülős).

A falu temploma körül a murvával terített felületen nem találtunk leletet. A *templom* szentélye 13. századi. Terepi elhelyezkedése nem szokványos, viszonylag alacsony dombocskára, az Ikva árteréből csupán néhány méterrel emelkedik ki, talán egy régóta használt átkelőhely mentén. A környező kiskertekben sem virítottak leletek, bár ettől függetlenül lehetett falu a középkorban a mai helyén, annál is inkább, mert szemben az Ikva túlsó partján magaslatán, *Kislózs-pusztától* Ny-ra középkori, Árpád-kori lelőhely. Bár maga a pusztaság feltehetően az, megvizsgálni – a vad kuvaszok kitöréseitől tartva – nem tudtuk, másrészt körben gazban állnak újkori „romok”. A 096 hrsz-ú árok, a valamikori malomárok túloldalán húzódó, közel azonos magasságú „sziget” szintén lelőhelygyanús, de a magas fűben leletek nem bukkantak fel.

A falutól DNy-ra fekvő magasabb térszínen jónéhány kiemelkedést vizsgálva csak a *Temető-domb* előtti (temetőtől 10 m-re ÉK-re) a szántásban találtunk beásás feltételeit, igaz leletek nélkül. Tovább Ék-felé, a málnásban, a mellette húzódó szántásokban (a *Gyepszél* zártkertjeiben) egészen a szeméttelépig, középkori kerámiatöredékek. Késő középkori leletek, köztük egy aranyozott lemez került elő az Ikva jobb parti magaslatán, a *Kerek-réten* őskoriak ugyancsak. Ny-felé egy kazal maradványai mellett római anyag: 2 kerámiatöredék, vasalak, 2 tegula – már közvetlen az ÉÉK-DDNy-i irányú erdősáv mellett, ami egyúttal a közigazgatási határ. Ettől a *Lócsi-úti-dűlőbeli* lelőhelytől É-ra 50 m-re egy sziget talaja nem vizsgálható a magas fűtől és nádtól.

A térképen a vizsgált terület D-i határán szigetszerű magaslat vona magára a figyelmet. Távolról úgy tűnt, szántóföldi művelés alatt áll. Régészeti szempontból nagyon ígéretesnek látszott, viszont a területen keresztül, a rendelkezésünkre álló gépkocsival nem tudtuk elérni. A lelőhely késő bronzkori (urnamezős) magaslati telep.

A legmagasabb ponttól K-re, a fennsíkon, ahol az erózió nem pusztította le kavicsig a talajt a kukoricatarlóban, bőségesen gyűjthettünk volna nagyméretű kerámiatöredékeket. A lelőhely a Bruttor-ér hajdani szabályozás (árokba kényszerítés) előtti meder öblét uralja D felől. (*Vargyas*) Őskori lelőhelyet találtunk közvetlen az öblözet partján, keskeny peremén is, alacsonyabb síkon. (*Jutás*) A Vargyastól Ny-felé húzódó magaslatok felül furcsa mód teljesen üresek voltak, a láblejtőn voltak lakottak pl. *Nagyret* őskori, Árpád-kori, késő középkori lelőhely a 016/20 hrsz-ú dűlőút mindkét oldalán, a nagyobb része Nagylózs közigazgatási területén. Távolság Ny-felé a Bruttor-érre kiérve a dombok közül két jelentősebb lelőhelyet hagy maga mögött. A jobb parton a *Pusztadűlőit (I)* egy római, Árpád-kori, késő középkori lejtőt, kukorica tarlóban és vetésben. Szemben pedig a szántásban, vetésben őskori, római kori, középkori a „*Hegy*” keleties lejtőjén. Ez az előzőnél jóval ritkább, talán közvetlenül az ér partján lehetett sűrűbb. A Bruttor-ér a *Pusztadűlőben (II)* egy kisebb magaslatot is körülcsorgott, közvetlenül a 016/20 hrsz-ú dűlőút Ny-i oldalán. Kevés római kori házikerámia, több tegula és imbrex: a homokos talajon római telep.

Munkatársak: Marton Tibor, Stibrányi Máté régészek, Szabó Zoltán, Kiss Csaba régésztechnikusok.

GÁBOR OLIVÉR

137. Ebes, Zsong-völgy

(Hajdú-Bihar megye) Szk, Sza, H, Á

2003. szeptember 2. és december 9. között megelőző feltárást végeztünk 35 942 m² területen. A lelőhely az Ebes községtől K-re (az ebesi Ipari Park területén), a 4-es főúttól D-re, a MOL Bázisteleptől É-ra található. Ny felől egy mély patak völgy határolja le, É felé pedig egy K-Ny-i irányban húzódó mélyedés. A lelőhely K-i kiterjedését – ásatás hiányában – nem tudtuk pontosan megállapítani, de nagy valószínűséggel a K-Ny-i irányú, a MOL telephez vezető bekötőút túloldalán is folytatódik, a földhát teljes területét elfoglalja.

A megelőző feltárás során 1755 stratigráfiai egységet különítettünk el, melyeket 761 objektumhoz rendelünk hozzá. A lelőhelyen alapvetően négy, egymástól jól elkülönülő időszak régészeti jelenségeit tártuk fel. (Lásd az illusztrációkat a 206. és a 207. oldalon!)

Korai vaskor (Szkíta időszak, Kr. e. 7–6. sz.)

A megye eddigi legnagyobb kiterjedésű kora vaskori települését sikerült feltárunk. A település meglehetősen laza szerkezetű volt, ugyanis az ehhez az időszakhoz tartozó mintegy 70 objektum a teljes felületen szóródott.

Elsősorban tároló- és hulladékgödröket, valamint egy-két nagyobb méretű, eredetileg agyagkitermelésre használt gödröt tártunk fel, melyek félig földbe mélyített házakhoz tartoztak. A félig földbe mélyített házak között két alapvető típust tudunk elkülöníteni. Elsősorban lekerekített, vagy kissé szabálytalan téglalap ala-